

**Ἀκολουθία τῆς Ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος
καὶ Ἰσαποστόλου Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος***

Ψαλλομένη τῇ 26ῃ Φεβρουαρίου

Ποίημα Γερασίμου Μικραγιαννανίτου

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΩ

Ἰστῶμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τὸ ὕδωρ ζωῆς τῆς ἀληθοῦς, ἐκ Χριστοῦ ὡς ἤντλησας, τοῦτον εὐροῦσα καθήμενον, παρὰ τῷ φρέατι, ἐν τῇ ἕκτῃ ὥρᾳ, τοῖς ἐν κόσμῳ ἔβλυσας, τῆς θείας ἐπιγνώσεως νάματα, ἐνδέξῳ στόματι, Φωτεινὴ Θεομακάριστε, καὶ ἀνδρείοις, ἄθλοισι ἠνδραγάθησας.

Τὴν κλῆσιν λαβοῦσα ἐκ Χριστοῦ, φερωνύμως ἔλαμψας, Εὐαγγελίου, ταῖς χάρισι, καὶ καθωδήγησας, τῷ φωτὶ Κυρίου, τὴν τῶν ὁμαιμόνων σου, πεντάδα καὶ δυάδα τῶν τέκνων σου, μεθ' ὧν καὶ ἤθλησας, Ἰσαπόστολε φωτώνυμε, καὶ τὴν πλάνην, τῶν εἰδώλων ἥσχυνας.

Φωτὶ τοῦ κηρύγματος σεμνή, Φωτεινὴ θεόληπτε, ὡς Ἀποστόλων ὁμότροπος, κόσμῳ ἐκλάμπουσα, μαρτυρίου ἄθλοισι, ἀνδρικῶς ἠρίστευσας, ὁμοῦ σὺν τοῖς φιλτάτοις οἰκείοις σου, καὶ ὠμολόγησας, τοῦ Χριστοῦ τὸ μέγα ὄνομα, ἀνενδότοις, πόνοις ὁμιλήσασα.

Καλλίνικοι Μάρτυρες Χριστοῦ, Φωτεινὴ θεόληπτε, Παρασκευὴ αἰσιέβαστε, Φωτὶς θεόνυμφε, καὶ Φωτὼ θεόφρον, Φωτεινὴ πανένδοξε, καὶ Σεβαστιανὲ θεοτίμητε, Κυριακὴ σεμνή, Ἰωσῆς ὁ καρτερόψυχος, δυσωπεῖτε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

(*) Ἐν τῇ ἑορτῇ ταύτῃ λαμβάνομεν ὡς ὁδηγὸν τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς ἑορτῆς τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Δόξα... Ἦχος δ'.

Τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, ἐν τῇ ψυχῇ δεξαμένη, τὸ ὕδωρ τὸ ἀλλόμενον, εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἔβλυσας τῷ κόσμῳ, Φωτεινὴ Ἰσαπόστολε· τοῦ Εὐαγγελίου γὰρ τῆς χάριτος, κήρυξ ὥφθης διαπρύσιος, καὶ τῷ φωτὶ τῆς γνώσεως Χριστοῦ, τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ ἀπάτης κατηύγασας· καὶ μαρτυρικοῖς παλαίσμασι, καταγωνισαμένη τὸν ἀντίπαλον, ἀθλητικῶν βραβείων ἡξίωσαι, σὺν τοῖς υἱοῖς καὶ συγγόνοις ἀριστεύσασα· μεθ' ὧν πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων. . .

Ἀπόστιχα.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Γνώσιν παρὰ Χριστοῦ, τὴν θείαν δεξαμένη, καρδίᾳ εὐδυτάτῃ, φωτὸς ἐπλήσθης θείου, ὦ Φωτεινὴ φερώνυμε.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῆς. . .

Στόματι ἱερῷ, τὴν σάρκωσιν Κυρίου, ἐκήρυξας τῷ κόσμῳ, καὶ ἡθλησας ἀνδρείως, θεόφρον Ἰσαπόστολε.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Δῆμος περιφανῆς, ὀκτάριθμος Μαρτύρων, ὑμνεῖσθω ἐπαξίως, ὦ ἑξαρχος τυγχάνει, ἡ Φωτεινὴ ἡ ἑνδοξος.

Δόξα... Τριαδικόν.

Ἐνα σε τοῦ παντός, Θεὸν καὶ Βασιλέα, Τριάς Ὑπεραγία, ἐκήρυξε τοῖς πᾶσιν, ἡ Φωτεινὴ Φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Εἶδες μετὰ σαρκός, τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης, τεχθέντα Θεὸν Λόγον, καὶ παρ' αὐτοῦ ἐκλήθης, πρὸς πίστιν τὴν σωτήριον.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἐσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΩ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, τέ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους στ', καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσέμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ὡς κατεῖδες ἐν φρέατι, τὸν Μεσσίαν καὶ Κύριον, παρ' αὐτοῦ εἰσδεδέξαι γνώμη κρείττονι, τῆς ἀληθείας τὴν ἔλλαμψιν, ὡς ὕδωρ ἀλόμενον, εἰς αἰώνιον ζωὴν, καὶ φωτὸς πλήρης γέγονας, καὶ φῶς ἔλαμψας, καταλλήλως τῇ σῇ προσηγορίᾳ, Φωτεινὴ Μεγαλομάρτυς, τῆς ἀληθοῦς ἐπιγνώσεως.

Ταῖς ἀκτίσι τῶν λόγων σου, Φωτεινὴ Ἰσαπόστολε, πρὸς τὸ φῶς ὠδήγησας τὸ τῆς πίστεως, Χριστοῦ τοῦ πάντων Δεσπόζοντος, πεντάδα τὴν πάνσεμνον, τῶν συγγόνων σοφῶς, καὶ δυάδα τὴν ἔνδοξον, τὴν τῶν τέκνων σου, καὶ σὺν τούτοις ἀθλήσασα ἀνδρείως ἐθριάμβευσας τῆς πλάνης, τὸ ἀσθενές τε καὶ μάταιον.

Ἀποστόλων ὁμότροπος, στερροτάτῳ φρονήματι, καὶ τῇ δεδομένῃ σοι Μάρτυς χάριτι, ὡς ἀληθῶς ἐχρημάτισας, καὶ πᾶσιν ἐκήρυξας, τὴν ἐν γῇ μετὰ σαρκός, τοῦ Χριστοῦ ἐπιφάνειαν, θείῳ λόγῳ σου, Φωτεινὴ καὶ ἐν πόλει Καρθαγένης, φυτοκόμος εὐσεβείας, περιφανῆς ἀναδέδειξαι.

Ὡς παρέστης τῷ βήματι, Φωτεινὴ τῷ τοῦ Νέρωνος, σθένος τὸ οὐράνιον ἔνδον ἔχουσα, ἀνδρειοφρόνως διήλεγξας, αὐτοῦ τὴν ἀσέβειαν, καὶ ὑπέστης καρτερῶς, πολυώδυνα βάσανα, ὡς ἀσώματος, Φωτεινὴ σὺν υἱοῖς σου τοῖς ἀγίοις, καὶ ταῖς θείαις ἀδελφαῖς σου, μεθ' ὧν λαμπρῶς ἠνδραγάθησας.

Καὶ τὰς χεῖρας τεμνόμενοι, καὶ εἰρκτῇ συγκλειόμενοι, καὶ πληγαῖς καὶ μαστιξὶ δαπανώμενοι, καὶ ἐν καμίνῳ ριπτόμενοι, καὶ γνώμη παράφρονι, τὴν τοῦ σώματος δορὰν, ἀπηνῶς ἀφαιρούμενοι, ἀπερίτρεπτοι, καὶ ἀήττητοι ὦφθητε ἐν πᾶσι, Φωτεινὴ Μεγαλομάρτυς, σὺν τοῖς ἀγίοις συνάθλοις σου.

Ὡς λαμπρὰς φωτοπάροχος, Φωτεινὴ Ἰσαπόστολε, οἷα ἄστρα φαίνοντα ἔχεις κύκλῳ σου, τοὺς μετὰ σοῦ ἀριστεύσαντας, Φωτίδα Παρασκευήν, καὶ Φωτὴ Κυριακὴν, Ἰωσὴν Φωτεινὸν ὁμοῦ, τοὺς θεόφρονas,

σὺν αὐτοῖς Σεβαστιανὸν τὸν θεῖον, καὶ τὸ φῶς τῆς ἀφθαρσίας, κόσμῳ ὁμοῦ συνεκλάμπετε.

Δόξα... Ἦχος πλ. 6'.

Σήμερον φωτοφανῆς ἀνέτειλεν, ἡ σὴ ἀγία μνήμη, Φωτεινὴ Ἰσαπόστολε, τὸ φῶς τῆς εὐσεβείας, τῷ κόσμῳ πυρσεύουσα. Ὅθεν πρὸς τὴν λάμπιν αὐτῆς, Προφητικῶς συνελθόντες, τὰ φωταυγῇ σου ἄλλα γεραίρομεν, καὶ χαρμοσύνης βοῶμέν σοι· χαίροις ἡ τῆς ἀθανασίας τὴν πηγὴν, παρὰ Χριστοῦ ἀμέσως πλουτήσασα, καὶ τὸ ὕδωρ τῆς χάριτος, τοὺς διψῶντας ποτίσασα· χαίροις Ἀποστόλων ὁμόζηλε, καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, ὑποφῆτις ἀληθῆς· χαίροις ἡ ἐν γυναικεῖα φύσει, ὑπερφυεῖς ἀγῶνας ἀνύσασα, σὺν ταῖς σαῖς ὁμαίμοσι, καὶ τοῖς διττοῖς υἱοῖς σου. Μεθ' ὧν πρέσβευε, τῷ Ἀθλεθῆτῃ καὶ Στεφοδότῃ Χριστῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Ὁ αὐτός.

Τίς μὴ μακαρίσει σε Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου, τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμπας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, Σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. [Μαθ.] λx', 10 - 26).

Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὕρησει; τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν ἡ τοιαύτη. Μηρυομένη ἔρια καὶ λίνον, ἐποίησεν εὐχρηστον ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ἐγένετο ὡσεὶ ναὺς ἐμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δὲ αὕτη τὸν βίον. Καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν, καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ, καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίναις. Θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς, κατεφύτευσε κτῆμα. Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὁσφὺν αὐτῆς, ἤρεισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. Ἐγεύσατο ὅτι κα-

λόν ἐστι τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ οὐκ ἀποσθέννυται ὅλην τὴν νύκτα ὁ λύχνος αὐτῆς. Τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τοὺς δὲ πῆχεις αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄπρακτον. Χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ. Ἴσχυν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ', 1).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν θάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολατῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἀξιούς ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάβουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ε', 15).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ρομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas· πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφῆσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης·

ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρμώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομίαν, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε Δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Ἀ τ ῆ ν, Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Εὐφράνδης τῷ πνεύματι, ἐκ τοῦ στόματος Χριστοῦ, εὐαγγελισθεῖσα ἐν πίστει, σωτηρίαν αἰώνιον, Φωτεινὴ Ἰσαπόστολε. Ὅθεν τοῦ πλούτου τῆς χάριτος, καὶ τῆς ἐν Θεῷ υἰοθεσίας, ὣν ἐτροφήσας ἀγαθῶν, τοῖς πᾶσι μετέδωκας, ἐν εὐφροσύνῃ βοῶσα· Δεῦτε πάντες καὶ φωτίσθητε, τοῦ Εὐαγγελίου τῷ φωτί· Χριστὸς γὰρ ἐπέφανεν, ὁ προσδοκώμενος Μεσσίας, παρέχων κόσμῳ ἀπολύτρωσιν· καὶ τὴν γενομένην σωτηρίαν, ἀποστολικῶς κηρύξασα, μαρτυρικῶς τέλει, πρὸς αὐτὸν ἐξεδήμησας· ὧ πρέσβευε δεόμεθα, τὸν νοῦν ἡμῶν φωτισθῆναι, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Ἀποστολικῶς ζήλῳ κοσμουμένη, τῆς κατ' αὐτοὺς πορείας ἐκοινωνήσας, ὡς τῆς χάριτος συμμετοχος, Φωτεινὴ Θεόσοφε· τῆς εὐσεβείας γὰρ τὸ μέγα μυστήριον, ἐν δυνάμει λόγου ἐκήρυξας, καὶ ἐν ἔργοις πίστεως, θαυμαστῶς ἐβεβαίωσας· ὡς λαμπρὰς γὰρ φαεινὴ, ἐκ Σαμαρείας ἐξῆλθες, καὶ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἐσκοτισμένοις εὐηγγελίσω λαοῖς, ἐπιφανέντα ἡμῖν, σαρκὸς ὁμοιώματι, καὶ σῶζοντα τοὺς εἰς αὐτὸν πιστεύοντας.

Ἦχος γ'.

Τὴν κλῆσιν τοῖς ἔργοις σημαίνουσα, τῷ θαυμαστῷ φωτὶ ἐφώτισας, τῆς γνώσεως Χριστοῦ, τὴν τῶν ἀδελφῶν σου πεντάδα, καὶ τῶν υἱῶν τὴν ξυνωρίδα, Φωτεινὴ φωτὸς τοῦ θείου Ἀπόστολε· εἶδον γὰρ ἐν σοὶ ὡς ἐν ἐσώπτρῳ, τοῦ Τρισηλίου φωτὸς τὴν ἔλλαμψιν, ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐκλάμπουσιν· μεθ' ὧν σοφία τῇ ἄνωθεν, καὶ ψυχῆς στερρότητι, τὸ σωτήριον κήρυγμα κηρύττουσα, μαρτυρικοὺς ἀγῶνας ὑπῆλθες, καὶ τὴν καλὴν ὁμολογίαν, σὺν αὐτοῖς ἐδόξασας· μεθ' ὧν καὶ δοξασθεῖσα ἐν οὐρανοῖς, ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Ἦχος δ'.

Τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, τὰ οὐράνια δόγματα, καὶ τὰ ἀληθῆ ἀγαθά, ἐν Καρθαγένῃ γεωργοῦσα, πλείστας ψυχὰς Χριστῷ προσήγαγες, ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ ἄλλοτρίου, αὐτὰς ἀρπάσασα, Φωτεινῇ Ἀποστόλων ἰσάμιλλε· καὶ ἀπτοήτως παραστᾶσα τῷ Νέρωνι, σὺν πᾶσιν τοῖς οἰκείοις σου, ὑπερφυῶν ἄθλων σὺν αὐτοῖς, στάδιον διήνυσας, ἀνωτέρα δειχθεῖσα, καὶ πυρὸς καὶ σιδήρου. Ἄλλ' ἐν ἄθλοις ἀήττητος, καὶ ἐν θαύμασι περιφανής, πρέσβευε δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Ὁ αὐτός.

Τὴν τοῦ φωτὸς ἐνώνυμον, ὡς παρὰ Χριστοῦ λαβοῦσαν τὴν κλησιν, καὶ ἐν Μάρτυσι περιδοξον, Φωτεινὴν τὴν Ἰσαπόστολον, ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις, χαρμονικῶς τιμήσωμεν· Χριστῷ γὰρ συνομιλήσασα, καὶ παρ' αὐτοῦ δεξαμένη τὴν ἀποκάλυψιν, ἐπάξιον τῇ δωρεᾷ, βίον καὶ τρόπον ἐπεδείξατο, ἔξω κόσμου καὶ σαρκός, ἔξ αὐτῆς γενομένη· καὶ ἀθλητικοῖς σκάμμασιν, ὑπὲρ ἥλιον λάμπασα, αἰτεῖται ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, φωτισμὸν καὶ εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων...

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ φωτοφόρος λαμπάς, φωτὸς τοῦ θείου φερωνύμως ἀνάπλεως, ἡ πάντας φωταγωγοῦσα, ταῖς τῶν χαρίτων αὐγαῖς, καὶ φωτὶ τῆς θείας ἐπιγνώσεως, σεμνὴ Ἰσαπόστολε, Φωτεινὴ ἀεισέβαστε, πάμφοτον σκεῦος, δωρεῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, ὧν πεπλήρωσαι, τῷ Χριστῷ ὡς πεπίστευκας· ὅθεν ἐκ τοῦ πληρώματος, τῆς θείας σου χάριτος πᾶσι μετὰδος ἀκτῖνα, τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην σου, Χριστὸν δυσωποῦσα, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξηλθεν ὁ φθόγγος αὐτῆς...

Χαίροις ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστόν, ἐπὶ τοῦ φρέατος εὐροῦσα καθήμενον, καὶ τούτου διδασκαλίαν, εἰςδεξαμένη τὸ φῶς, λαμπρῶς ἐφωτίσθης τὴν διάνοιαν· ἐντεῦθεν κατὰλληλον, καὶ τὴν κλησιν ἐπλούτησας, καὶ

Ἀποστόλων, ἰσοστάσιος πέφηνας, τῷ κηρύγματι, καὶ τῷ ζήλῳ τῆς πίστεως. Ὁθεν ὡς Ἰσαπόστολον, σοφὴν καὶ περιδοξον, σὲ Φωτεινὴ εὐφημοῦμεν, καὶ Ἀθληφόρον ἀήττητον, Χριστὸν δυσωποῦσαν, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Χαίροις ὁ τῶν Μαρτύρων χορὸς, ὧν προεξάρχει Φωτεινὴ ἡ θεόληπτος, Φωτῷ τε Φωτὶς θεόφρων, Παρασκευὴ ἡ σεμνή, καὶ Κυριακὴ ἡ αἰσιδέαστος, ὁμοῦ Ἰωσῆς τε, καὶ Φωτεινὸς ὁ τριστόλιος, ἴσοι τὴν γνῶμην, ὡς αὐτάδελφοι σύμφρονες, Σεβαστιανός, ὁ ἐν πᾶσι περίβλεπτος, Μάρτυρες θεοδόξαστοι, Χριστοῦ σεπτὰ σφάγια, τῆς Ἐκκλησίας αἱ βάσεις, τῶν εὐσεβῶν τὰ προπύργια, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'.

Ἀποστολικῶς διαπρέψασα, ἀθλητικὴν ἐπεδείξω ἀνδρείαν, ἐν γυναικίῳ σώματι, Φωτεινὴ Ἰσαπόστολε· τίς γὰρ οὐκ ἐξίσταται, τοὺς σοὺς ἀγῶνας ἀκούων, καὶ τὰ ὑπὲρ φύσιν παλαίσματα; Ξενοπρεπῶς γὰρ ἠρίστευσας, καὶ τῆς δορᾶς τὴν ἀφαίρεσιν, ὥσπερ ἄλλου πάσχοντος ὑπέμεινας, σὺν αὐτῇ ἀπορρίπτουσα, τῆς φθορᾶς τὸ κάλλυμα. Καὶ νῦν τῆς ἀφθαρσίας τὴν στολὴν, μεγαλοπρεπῶς ἐνδυσασμένη, σὺν τοῖς συνάθλοις σου πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτεκνίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι...

Νῦν ἀπελύεις, τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χριστῷ συνωμίλησας, ἐπὶ τὸ φρέαρ σεμνή, καὶ πίστιν εἰσδέδεξαι, τὴν πρὸς αὐτὸν ἀκλινῶς, Φωτεινὴ Ἰσαπόστολε· ὅθεν τῆς εὐσεβείας, ἐφαπλοῦσα τὸ φέγγος, ἠθλήσας ὑπὲρ φύσιν, σὺν υἱοῖς καὶ συγγόνοις· μεθ' ὧν ἀπαύστως πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Δόξα... Ἔτερον ὁμοιον.

Τὸ ὕδωρ ὡς ἡντλησας, τῆς αἰωνίου ζωῆς, εὐροῦσα καθήμενον, παρὰ τὸ φρέαρ σεμνή, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, λόγοις σου θεηγόροις, καὶ

ἐν ἄθλοις ἀνδρείοις, ἥσυχνας τὴν ἀπάτην, Ἰσαπόστολε Μάρτυς· διό σε
Ἀθληφόρε Φωτεινή, ὕμνοις γεραίρομεν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον. . .

Ἀπέλυσίς.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡῳ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς εὔρες τὸν Χριστόν, ἐν τῷ φρέατι Μάρτυς, ἐδέξω παρευδύς,
ἀληθείας τὸ φέγγος· ἐντεῦθεν καὶ κατάλληλον, παρ' αὐτοῦ κλήσιν ἔλα-
βες, καὶ φῶς ἔλαμψας, ὦ Φωτεινὴ φερωνύμως, θείας χάριτος, τοῖς ἐν
νυκτὶ ἀγνωσίας, ἀκτίσι τῶν λόγων σου.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἔτεκες Χριστόν, τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων, μορφῇ τῇ καθ'
ἡμᾶς, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἐθέωσας τὸ φύραμα, τῶν ἀνθρώπων τῷ
τόκῳ σου, Ἀπειρόγαμε, Εὐλογημένη Μαρία· ὅθεν ἅπαντες, τὰ παμφαῇ
μεγαλείᾳ, ὑμνοῦμεν τῆς δόξης σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖον ὄμιλον, στερρῶν Μαρτύρων, συνεχρότησας, ἐκ τῶν υἱῶν
σου, Φωτεινὴ καὶ τῶν σεμνῶν ἀπαδέλφων σου, καὶ σὺν αὐτοῖς τὴν μα-
νίαν τοῦ Νέρωνος, ἀθλητικῶς θριαμβεύσασα ἥσυχνας· μεθ' ὧν πρέ-
σβευε, δοθῆναι πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς μέλπουσιν ὑμῶν τὴν θείαν
ἀθλησιν.

Θεοτοκίον.

Φῶς τὸ ἄχρονον, ἀκαταλήπτως, κατεσκήνωσεν, ἐν τῇ γαστρὶ
σου, ὁ Ὑπερούσιος Λόγος καὶ Κύριος, καὶ σαρκωθείς ἐξ ἀχράντων αἰ-
μάτων σου, τὴν τοῦ Ἀδὰμ ἁμαρτίαν ἠφάνισε· Κόρη Πάναγνε, ὦ πρέ-
σβευε τοῦ δωρῆσασθαι, πταισμάτων ἰλασμόν τοῖς σέ δοξάζουσι.

Μετά τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοῦ φωτός τοῦ αὐτοῦ ταῖς ἀστραπαῖς, Φωτεινὴ Ἰσαπόστολε τοῦ Χριστοῦ, ἐνδύως ἐκλάμπουσα, ὡς λαμπὰς φωτοπάροχος, τοὺς ἐν τῇ Καρθαγένῃ, φωτίζεις τῷ λόγῳ σου, καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, τοῖς θείοις πυρσεύμασιν· ὅθεν καὶ ἐν Ῥώμῃ γεγонуῖα θεόφρον, μετὰ τῶν οἰκείων σου, οὐς συμμάρτυρας ἔσχηκας, σὺν αὐτοῖς ἡνδραγάθησας· μεθ' ὧν αἰεὶ δυσώπει Χριστόν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνῆμην σου.

Θ ε ο τ ο κ ι ο ν .

Τὸν Ὑπέρθεον Λόγον καὶ Παντουργόν, τὸν συνάναρχον Πνεῦματι καὶ Πατρί, ἐν χρόνῳ γεγέννηκας, ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου, μηδόλως τῆς οἰκείας, ἐκστάντα θεότητος, καὶ τοῦ Ἀδὰμ λαβόντα, ἀτρέπτως τὸ φύραμα· ὦ τῶν ὑπὲρ νοῦν σου, μεγαλείων Παρθένε! τίς νοῦς οὐκ ἐξίσταται, τῷ μεγέθει τῆς δόξης σου; διὰ τοῦτο βοῶμεν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Ὑῖῳ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄφραστον τόκον σου.

Τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, καὶ τὸ Προκειμένον.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ...

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καίρῳ ἐκείνῳ, ἄγουσι τῷ Ἰησοῦ οἱ Γραμματεῖς...

Ζήτηι αὐτὸ τῇ α' Ἀπριλίῳ.

Ο Ν'. Δέξα... Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου...

Καὶ νῦν... Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Τῶν Ἀποστόλων συνέκδημος φανείσα, κακουχίας καὶ θλίψεις προεῖλου, ὑπὲρ τῆς δόξης Χριστοῦ, Φωτεινὴ Ἰσαπόστολε· καὶ τὴν κλήσιν βεβαιούσα τῷ τρόπῳ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἐκήρυξας, καὶ τοῦ φω-

τὸς τὰ ἔργα κατήγγειλας, τοῖς ἐν σκότει τῆς πλάνης καθημένοις· διὸ καὶ νομίμως ἀθλήσασα, ἐπαξίως ἐδοξάσθης, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. . . Εἴτα οἱ Κανόνες· τῆς Θεοτόκου, καὶ τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ ἁρεστικῆς.

«Φῶς μοι Φωτεινὴ παράσχευ. Γερασίου».

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Φωτί με καταύγατον, τῷ τῆς σῆς δόξης Φιλάνθρωπε, καὶ λόγον παράσχευ μοι, τῆς Φωτεινῆς ταῖς λιταῖς, ἵνα Δέσποτα, αὐτῆς τὰς ἀριστείας, ὑμνήσω ὡς ἔνεστι, καὶ τὰ παλαίσματα.

Ὡς εἶδες καθημένον, ἐπὶ τὸ φρέαρ τὸν Κύριον, αὐτῷ συνωμίλησας, καθαρωτάτῃ ψυχῇ, καὶ τὸ αὖλον, καὶ ζωηφόρον ὕδωρ, πλουσίως εἰσδέδεξαι, ἐν τῇ καρδίᾳ σου.

Σπουδῇ πλείστη ἔδραμες, πρὸς τὴν Σιχάρ καὶ ἐκήρυξας, Χριστοῦ τὴν ἐπέλευσιν, Φωτεινὴ κράζουσα, δεῦτε ἴδετε, τὸν ποδητὸν Μεσσίαν, ἐλθόντα δι' ἔλεος, σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Θεοτοκίον.

Μὴ φλέξας τὴν μήτραν σου, ὁ πῦρ καὶ φῶς πέλων Κύριος, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε, καὶ ὥφθη ἄνθρωπος, ἐξ αἱμάτων σου, Παρθένε Θεοτόκε, καὶ κόσμον διέσωσε, τὸν ἀπολλύμενον.

Καταβάσις. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

ᾠδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνελογεῖς.

Οὐράνιον ἔσχηκας αὐτίκα, τὸ φρόνημα λόγοις τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἱερὰν ἀλλοίωσιν, ἀλλοιωθεῖσα πάνσεμε, καὶ πάντων κατεφρόνησας, τῶν ἐπὶ γῆς γνώμη κρείττονι.

Ἰλύος παθὼν ἀνυψωθείσα, Χριστοῦ νύμφη ἐκλεκτή, παρ' οὗ κληῖσιν φωτῶνυμον, ὧ Φωτεινὴ κεκλήρωσαι, καὶ φῶς τῷ κόσμῳ ἔλαμψας, τῆς ἀληθοῦς ἐπιγνώσεως.

Θεῷ τῷ σαρκὶ ἐπιφανέντι, Χριστῷ τῷ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν, ὡς ἀπαρχὴν εὐπρόσδεκτον, προσάγεις διὰ πίστεως, τοὺς σοὺς υἱοὺς πανεύφημε, καὶ τὰς σεμνὰς αὐταδέλφους σου.

Θ ε ο τ ο κ ί ο ν .

Ἐτέχθη ἁγῶν σου ἐξ αἱμάτων, Χριστὸς ὁ τῶν ὅλων Βασιλεὺς, ὁ καταυγάσας χάριτι, Ἀγνὴ τὴν Σαμαρείτιδα, καὶ Φωτεινὴν δι' ἔλεος, ταύτην καλέσας Πανάμωμε.

Καταβάσις. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Τυχὸν προκατάλαβε.

Φωτὶ τοῦ κηρύγματος, τῆς εὐσεβείας σεμνή, ὡς ἄλλη Ἀπόστολος, φωταγωγεῖς τοὺς ἐν γῇ, καὶ ἔργων δυνάμεσιν· ὅθεν τοῦ μαρτυρίου, τοὺς μεγίστους ἁγῶνας, ἤνυσας ἐν τῇ Ρώμῃ, Φωτεινὴ Ἀδελφόρε· διὸ τῆς ἀφθαρσίας, στεφάνῳ κεκόσμησαι.

Θ ε ο τ ο κ ί ο ν .

Φωτὶ τῷ τοῦ τόκου σου, Θεογεννῆτορ Ἀγνή, λαμπρῶς κατηργάσθησαν, πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, καὶ φῶς ἐθεάσαντο, γνώσεως ἀληθείας, καὶ ζωῆς αἰωνίου· ὅθεν σε ὡς αἰτίαν, τῆς βροτῶν σωτηρίας, ὑμνοῦμεν κατὰ χρέος, καὶ πόθῳ γεραίρομεν.

Ὡδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δέξῃ.

Ἰχνησι τῶν Ἀποστόλων, Φωτεινὴ ἠκολούθησας, καὶ ἐκ Σαμαρείας, ὡς λαμπὰς ἐξηλθες πολύφωτος, καὶ τὸν τῆς χάριτος λόγον τὸν σωτήριον, ἀνεκήρυξας, μέρεσι πλείστοις καὶ πόλεσι.

Οἱ ἐν πόλει Καρδαγένῃ, διὰ σοῦ ἐθεάσαντο, φῶς Χριστοῦ τὸ μέγα, Φωτεινὴ σοφὴ Ἰσαπόστολε· σὺ γὰρ ἐν ταύτῃ τὸ θεῖον Εὐαγγέλιον, ἀνεκήρυξας, λόγοις καὶ ἔργοις καὶ θαύμασι.

Νύκτα τὴν τῆς ἀθείας, φωτοφόρῳ κηρύγματι, Φωτεινὴ μειοῦσα, ἐν τῇ Καρδαγένῃ πανεύφημη, παρὰ Κυρίου ἐδέξω ἀποκάλυψιν, καὶ κατέσπευσας, πρὸς μαρτυρίου τὰ σκάμματα.

Φῶς ἐκλάμπουσα τὸ θεῖον, Φωτεινὴ Ἰσαπόστολε, χαίρουσα ἐπέστης, Μάρτυς ἐν τῇ Ρώμῃ κηρύττουσα, μεγαλοφώνως Χριστοῦ τὸ μέγα ὄνομα, σὺν τοῖς τέκνοις σου, καὶ ταῖς σεμναῖς αὐτοδέλφοις σου.

Θ ε ο τ ο κ ί ο ν .

Ὡς παράδεισος εὐώδης, ἀνηρότως ἐβλάστησας, τῆς ζωῆς τὸ

ξύλον, Κεχαριτωμένη τὸν Κύριον, ζωοποιῶντα τοὺς πάλοι ὑποκύφαντας, φθόνῳ ὀφείας, δεινῷ θανάτῳ Πανάμωμε.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν.

Ὡδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τὸν λόγον τῆς πίστεως, τῷ Νέρωνι κηρύξασα, Μάρτυς Φωτεινὴ σὺν τοῖς οἰκέοις, πολλῶν βασάνων πείραν ἐλάβετε, καὶ ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ, ἀπάντων ὑπέρτεροι, τῶν δεινῶν ἀνεδείχθητε.

Ἐξέστη ὁ τύραννος, ὁρῶν ἀχμαιοτάτην σε, Μάρτυς Φωτεινὴ σὺν τοῖς συνάθλοισι· ὅτι οὐδόλως συντρίψαι ἴσχυσαν, τοὺς ἀρμούς τῶν θείων σου χειρῶν, τηρούμενος χάριτι, ἀσινεῖς θείου Πνεύματος.

Ἰδοῦσά σε λάμπουσιν, τῷ φέγγει τῷ τῆς πίστεως, Μάρτυς ἡ θυγάτηρ βασιλέως, τῆς ἀληθείας τὸ φῶς προσέλαβες, μετὰ τῶν δουλίδων ἑαυτῆς, καὶ Χριστῷ νενύμφευται, ψυχικῇ ὠραιότητι.

Θεοτοκίον.

Νομίμων τῆς φύσεως, δίχα Παρθένε τέτοκας, τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ νομοδότην, καὶ μετὰ τόκον ἄφθορος ἔμεινας, καὶ βροτῶν τὴν φύσιν ἐκ φθορᾶς, καὶ δουλείας χείρονος, τοῦ ἀλάστορος ἔσωσας.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὡδὴ στ'. Τὴν θείαν ταύτην.

Ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἰσαπόστολος, ἡ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἐκλάμψασα, ὡς ἄστρον ἀμφωτον, ἣ ὁ Σωτὴρ συνωμίλησεν, ἡ Φωτεινὴ ὑμνεῖσθω, ἡ μεγαλῶνυμος.

Πυρὸς ὁρμὴν κατεπάτησας, τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς ἔνδον ἔχουσα, καὶ μένεις ἀφλεκτος, σὺν τοῖς συνάθλοισι σου ἔνδοξε, τρισὶν ἐπὶ ἡμέραις, ἐν τούτῳ μείναςα.

Ἀδιαλώβητος ἔμεινας, λαβοῦσα δηλητήρια φάρμακα, καὶ τῷ σπῷ θαύματι, τὸν γλυκασμὸν τὸν τῆς πίστεως, ἐπότισας τὸν ταῦτα, σοὶ προσενέγκαντα.

Θεοτοκίον.

Πρεῖθρον ζωῆς ἡ πηγάσασα, Χριστὸν τὸν ζωοδότην κηύσας, ὑπὲρ

κατάληψιν, βλύσον σταγόνα μοι χάριτος, τῷ σῷ οἰκτρῷ ἰκέτῃ, Παρ-
θένε Ἀχραντε.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τοῦ Χριστοῦ τῆς πίστεως τὸ φῶς ἐδέξω, καὶ αὐτοῦ ἐκήρυξας τὴν
παρουσίαν ἐν σαρκί, ὦ Φωτεινὴ Ἰσαπόστολε, καὶ μαρτυρίου ἀγῶσι διέ-
λαμψας.

Ὁ Οἶκος.

Ὅνπερ ἐκήρυττον Χριστόν, ὁ νόμος καὶ Προφῆται, τοῦτον κατεῖ-
δες ἐπὶ γῆς, ἐν ὁμοιώματι σαρκός, ἡμῖν ἐμφανισθέντα, καὶ εἰσεδέξω
παρευθύς, τῆς γνώσεως τῆς ἑαυτοῦ, τὴν θείαν ἀποκάλυψιν· ἐν γὰρ τῷ
φρέατι τοῦ Ἰακώβ, εὐρεῦσα Χριστόν τὸν Μεσσίαν, ἐδέξω πλουσίως παρ'
αὐτοῦ, τὸ ὕδωρ τὸ ἀλλόμενον, εἰς ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐν τούτου μετέδω-
κας πρῶτον μὲν πᾶσι τοῖς οἰκείοις σου σεμνή, καὶ εἶτα τοῖς τηχομέ-
νοις ἐν δίψει ἀσεβείας, Φωτεινὴ Ἰσαπόστολε ἡγλαϊσμένη· ὅθεν καὶ ἐν
Ρώμῃ, μετὰ τῶν υἱῶν σου, καὶ τῶν σῶν ἀδελφῶν περιφανῶς ἀνδραγα-
θήσασα, Χριστοῦ τὸ μέγα ὄνομα θαυμαστῶς ἐδόξασας, καὶ τὴν δυσ-
σέβειαν ἡμαύρωσας, ὡς ἐν τοῖς τοῦ μαρτυρίου ἀγῶσι διέλαμψας.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ε ν

Τῇ κατ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμῃ τῆς Ἀγίας ἐνδόξου Μεγαλο-
μάρτυρος καὶ Ἰσαποστόλου Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος, ἥ ὠμίλησεν
ὁ Χριστὸς ἐν τῷ φρέατι, καὶ τῶν υἱῶν καὶ ἀδελφῶν αὐτῆς.

Στίχοι

Ρίπτουσι τὴν σὴν Σαμαρείτιν εἰς φρέαρ
Τὴν εἰς φρέαρ σοι συλλαλήσασαν Λόγε.

Ἄλλοι

Ἦθλησε στεργῶς Φωτεινὴ σὺν υἱέσι
Καὶ σὺν ἀδελφαῖς αἰσχύνασα τὴν πλάνην.
Εἰκάδα κατὰ ἕκτῃν Φωτεινῆς ρινὸν λυγρῶς ἔδαρον.

Ταῖς αὐτῆς, καὶ τῶν συναθλησάντων αὐτῇ, πρεσβείαις, Χριστὲ
ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ´. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ἀκατάφλεκτος, τῇ δρόσῳ τῇ τοῦ Πνεύματος, ὥφθης πανεύφη-
με, συμφλεγομένη πυρός, λαμπάσι καὶ βράζοντα δεχθεῖσα μόλυβδον,
καὶ κατέφλεξας, πυρὶ τῷ τῶν ἀγώνων σου, τὴν τοῦ Νέρωνος μανίαν.

Σθένος ἔνθεν, ἐνδεδυμένη ἄνωθεν, ξέσεις ὑπέμεινας, καὶ κατα-
φλέξεις πικράς, μετὰ τῶν συνάθλων σου, ὡς ἄλλου πάσχοντος, Ἰσα-
πόστολε βοῶσα ἐν τῷ σκάμματι· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Χορὸν ἅγιον, Μαρτύρων συνεκρότησας, λαμπρῶς συγκεείμενον, ἐκ
τῶν υἱῶν σου σεμνή, καὶ τῶν ὁμαιμόνων σου, οὓς καὶ ἐπήλειψας, πρὸς
τὸ στάδιον, τῆς καρτερᾶς ἀθλήσεως, ὑποδείγματι οἰκείῳ.

Ὅμβροις ἔσθεσαν, αἱμάτων Ἰσαπόστολε, ξίφει τεμνόμεναι, τῆς
ἀθείας τὸ πῦρ, Φωτῷ ἢ θεόληπτος. Ἀνατολὴ ἢ σεμνή καὶ ἢ ἔνθεος,
Παρασκευὴ κραυγάζουσαι· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θ ε ο τ ο κ ί ο ν .

Ὑπὲρ ἥλιον, ἡ δόξα ἡ ἀσύγκριτος, τῶν μεγαλείων σου, πᾶσα λαμ-
πρύνει ψυχὴν· Θεὸν γὰρ γεγέννηκας, τὸ φῶς τὸ ἄχρονον, ὅλη σώματος,
φωτίζοντα τοὺς ψάλλοντας· χαῖρε Κεχαριτωμένη.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

ᾠδὴ η´. Παῖδες εὐαγεῖς.

Γνώμη ἀνενδότῳ τὸν ἀγῶνα, διήνυσαν οἱ υἱοὶ σου τῆς ἀθλήσεως,
Φωτεινὸς ὁ ἐνδοξος, Ἰωσῆς ὁ πάντιμος, σοῖς λόγοις παιδευόμενοι ἐπὶ
τὰ κρεῖττονα, καὶ ξίφει τὸν αὐχένα τμηθέντες, Φωτεινὴ ἐπάθλων οὐ-
ρανίων.

Ἐχουσα τὸ φῶς Χριστοῦ τὸ θείον, Φωτὶς ἐν καρδίᾳ ἡ πανεύφη-
μος, μερισμὸν τὸν πάνδεινον, τῆς σαρκὸς ὑπέμεινε, καὶ τὴν τομὴν δὲ
ἤνεγκε Κυριακὴ ἐν χαρᾷ, αἱ θεῖαι ἀληθῶς ἀδελφαί σου, Φωτεινὴ θεό-
φρον, σὺν σοὶ ἀγωνισθεῖσαι.

Ρώμη ψυχικῇ καλῶς ἀθλήσας, ὁ Σεβαστιανὸς ὁ ἀεισέβαστος, σέ-
βας τὸ παρόνομον, ἥσχυνε τοῦ Νέρωνος, καὶ ὥφθη συναρίθμιος καὶ ἰσο-
στάσιος, τῆς σῆς μαρτυρικῆς συναυλίας, Φωτεινὴ θεόφρον, Μάρτυς ἡ-
γλαῖσμένη.

Θ ε ο τ ο κ ί ο ν .

Ἐχραντε Παρθένε Θεοτόκε, λυχνία τῆς θείας δόξης ἡ πολύ-
φωτος, τοῦ νοός μου δίωξον, πᾶσαν τὴν σκοτόμαιναν, καὶ τὴν ψυχὴν
μου λάμπρυνον ταῖς σαῖς λαμπρότησι· σὺ γὰρ ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ
παντὸς τοῦ κόσμου, προστάτις τε καὶ σκέπη.

Καταθέσῃα. Παιδὰς εὐαγεῖς.

Ὡδὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

Σπῖφος εὐκλεές, Μαρτύρων ὠράθητε Φωτεινὴ ἔνδοξε, μετὰ τῶν
συνάθλων σου, καταπαλαίσαντες τὸν ἀντίπαλον, καὶ τὴν δορὰν τοῦ σώ-
ματος ἀφαιρεθέντες σκληρῶς, ἀφθαρσίας, στολὴν ἐνεδύσασθε, τὸν ἀ-
γῶνα καλῶς διανύσαντες.

Ἰσχυσας σεμνή, ἰσχὺν τὴν τοῦ Πνεύματος ἐν σοὶ πλουτήσασα,
γυναικίῳ σώματι, τῶν Ἀποστόλων ὁρόμον τὸν ἐνθεον, ἀνῡσαι, Ἰσαπό-
στολε καὶ μαρτυρίου φρικτούς, ὑποστῆναι, πόνους ὡς ἀσώματος, Φωτει-
νὴ φωτὸς Θεοῦ διάκονε.

Μέγιστα τὰ σά, ἐν ἄλλοις παλαίσματα καὶ κατορθώματα, Φω-
τεινὴ ἐδείχθησαν· ἐνθεν μεγάλων τιμῶν ἡξίωσαι, καὶ δωρεῶν, μειζό-
νων δὲ λαμπρῶς μετέσχηκας, ἐξ ὧν Μάρτυς, δίδου τοῖς τιμῶσί σε, κοι-
νωνίαν μικρὰν ὡς φιλάγαθος.

Ὅμιλε σεπτέ, Μαρτύρων καὶ ἐνδοξε τοῦ Παντοκράτορος, Ἀθλη-
ταὶ ἀήττητοι, ὧν κορυφαία καὶ ἀκροθίνιον, ἡ Φωτεινὴ ἡ πάνσοφος καὶ
Ἰσαπόστολος, τὸν μικρὸν μου, τοῦτον ὕμνον δέξασθε, καὶ παθῶν μου
τὴν ζάλην πρᾶυνάτε.

Θ ε ο τ ο κ ί ο ν .

Ὑμνησαν τὸν σόν, οὐράνιοι Ἀγγελοι τόκον ἀπόρρητον, καὶ τῆς
γῆς τὰ πέρατα, τὸ ἐκ σοῦ λάμπαν φῶς ἐθεάσαντο, καὶ τέκνα φωτὸς
ὤφθησαν, πίστει καὶ χάριτι, ἀνυμνοῦντες, σὲ τὴν ὑπερύμνητον, τὴν τε-
κοῦσαν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Καταθέσῃα. Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάρειν. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Φωτὸς τοῦ Θεοῦ πάνσεμνε, Φωτεινὴ πληρωθεῖσα, φῶς εὐσεβείας

ἐλαμψας, τοῖς ἐν σκότει τῆς πλάνης, κηρύγματι φωτοφόρῳ, καὶ θαυμάτων ἀκτῖσι, καὶ ἀνδρικῶς ἀδλήσασα, πρὸς τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον τοῦ Χριστοῦ, ἐν χαρᾷ ἀνέδραμες νικηφόρος, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα, τῶν τιμώντων σε Μάρτυς.

Θ ε ο τ ο κ ί ο ν .

Φωτὸς αὐλοῦ σκηνῶμα, φωτοτόκε Παρθένε, ἡ ἀπορρήτως τέξασα, ἐν μορφῇ ἀνθρωπίνῃ, τὸν φῶς ἀπρόσιτον ὄντως, κατοικοῦντα Δεσπότην, τὸν νοῦν μου φωταγωγῆσον, φωτοφόρῳ σου αἵγλῃ ὡς συμπαθής, καὶ τῶν παθῶν ἀπέλασον τὴν σκοτίαν, περικυκλοῦσαν πάντοτε, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου.

Εἰς τοὺς Α ἱ ν ο υ ς .

Ἰστώμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσέμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὴν Ἰσαπόστολον πάντες Χριστοῦ τιμήσωμεν, τὴν ἐκ τῆς Σαμαρείας, ὡς λαμπάδα ἀγίαν, ἐκλάμψασαν τῷ κόσμῳ ἔργοις φωτός, Φωτεινὴν τὴν πανέδοξον· ἀθλητικῶς γὰρ καθεῖλε τὸν δυσμενῆ, καὶ Χριστὸν λαμπρῶς ἐδόξασε.

Ἐπὶ τὸ φρέαρ κατείδες Χριστὸν τὸν Κύριον, καὶ παρ' αὐτοῦ τὸ ὕδωρ, τῆς ζωῆς ποτισθεῖσα, πᾶσι τοῖς οἰκείοις σου ἐξ αὐτοῦ, Φωτεινὴ μεταδέδωκας, καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ ἐπήγασας δαψιλῶς, τὰ τῆς χάριτος διδάγματα.

Τῆς εὐσεβείας τὸν λόγον σαφῶς κηρύπτουσα, μαρτυρικούς ἀγῶνας, ἐν τῇ Ρώμῃ ἀνύεις, σὺν τοῖς διττοῖς υἱοῖς σου καὶ ταῖς σεμναῖς, Φωτεινῇ αὐταδέλφοις σου, μεθ' ὧν δυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ὑμνούντων σου τὴν ἄθλησιν.

Τὴν σὴν φερώνυμον κλῆσιν ἐπισφραγίζουσα, φωτὸς ἐκλάμπεις πᾶσι, τοῦ αὐλοῦ τὴν χάριν, καὶ σκότος ἀπελαύνεις πόνων πικρῶν, Φωτεινὴ Ἰσαπόστολε, τῶν προστρεχόντων ἐν πίστει εἰλικρινεῖ, τῇ φωσφόρῳ ἀντιλήψει σου.

Δόξα... Ἦχος πλ. α'.

Τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐπειλημμένον βροτείας φύσεως, ἡξιώθης θεάσασθαι, Φωτεινὴ Ἰσαπόστολε· ὦ καὶ συν-

ομιλήσασα, τὴν θεϊκὴν ἀποκάλυψιν ἐδέξω, καὶ τῆς ἀληθοῦς γνώσεως, τὰ ἀγαθὰ ἐδησαύρισας. Ὅθεν Ἀποστολικῇ πορείᾳ, ὧν περ μετέσχες δωρεῶν τὴν χάριν ἐκλάμπουσα, μαρτυρικοῖς ἄθλοις ἠρίστευσας, σὺν πᾶσι τοῖς οἰκείοις, περιφανῶς ἀγωνισαμένη. Μεθ' ὧν τῆς ἄνω τρυφῶσα δόξης, ἀπαύστως ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίεν.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειπτον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρητον, τὴν ἀρραγῇ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας ἡ γ' καὶ στ' Ὠδή.

Ἀπόστολος.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ἀδελφοί, ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην...

Ζῆτει αὐτὸν τῇ Πέμπτῃ τῆς ια' Ἑβδομάδος.

Εὐαγγέλιον τὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημέσουνεν χιῶνιον...

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις Ἰσαπόστολε Φωτεινή, ἡ ζωὴ τὸ ὕδωρ, δεξαμένη παρὰ Χριστοῦ· χαίροις ἡ ἐν Ρώμῃ, ἀδλήσασα ἀνδρείως, σὺν πᾶσι τοῖς οἰκείοις Χριστὸν δοξάσασα.

Ἐὰν ἡ ἑορτὴ τῆς Ἀγίας Φωτεινῆς συμπέσῃ τῇ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, τότε τελοῦμεν Προηγιασμένην, κατὰ τὴν συνήθη τάξιν, ἥτοι: Μετὰ τὸν Προσимиакόν, στιχολογεῦμεν τὰ, Πρὸς Κύριον. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέ-

κραῖα, ἰσθῶμεν στίχους ι', καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου δὶς, τὸ Μαρτυρικόν, τὰ γ' Προσόμεια, καὶ εἶτα τῆς Ἀγίας τὰ ἐξῆς δ'.

Ἦχος Θ'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὅτε ἐν τῷ φρέατι σεμνή, εὗρες τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, Χριστὸν τὸν Κύριον, τότε τὸ ζωήρυτον ὕδωρ ἐξήντηλσας, ἐξ αὐτοῦ ἐν ἀντλήματι, πίστεως τελείας, καὶ τῷ κόσμῳ ἔβλυσας, ζωῆς διδάγματα· κήρυξ γὰρ αὐτοῦ ἀνεδείχθη, φέγγει φωτισθεῖσα αὐλῳ, Φωτεινὴ θεόφρον Ἰσαπόστολε.

Ὅτε τῷ τῆς πίστεως φωτί, τοὺς ἐν Καρθαγένῃ θεόφρον, λαμπρῶς ἐφώτιζες, τότε ἀποκάλυψιν θείαν εἰσδέδεξαι, Φωτεινὴ Ἰσαπόστολε, καὶ πρὸς τοὺς μεγίστους, πόνους τῆς ἀθλήσεως, χαίρουσα ἔσπευσας, ἅμα σὺν ταῖς αὐταδέλφοις, καὶ τοῖς θεολήπτοις υἱοῖς σου, μεθ' ὧν ἔγνωίσω καρτερώτατα.

Ὅτε τὴν τοῦ σώματος δοράν, Μάρτυς ἀπηνῶς ἀφηρέθης, σὺν τοῖς συνάλθοις σου, τότε τὴν εὐπρέπειαν δόξης τῆς κρείττονος, ἐνεδύσω λαμπρότατα, καὶ τῆς ἀφθαρσίας, τὴν μεγαλοπρέπειαν, ἐδέξω ἄνωθεν. Ὅθεν τὸν Χριστὸν ἐκδυσώπει, Φωτεινὴ φωτίζεσθαι πάντας, τοὺς εἰλικρινῶς σε μακαρίζοντας.

Ἄξιμος Ἀθλητῶν περιφανής, ὥφθητε ἀθλήσαντες ἅμα, ὑπὲρ τῆς δόξης Χριστοῦ, Φωτεινὴ θεόσοφε Παρασκευὴ καὶ Φωτῷ, Ἰωσὴ παναοίδιμε, Κυριακὴ θεία, Φωτεινὴ Φωτὶς ὁμοῦ, Ἀνατολὴ ἡ σεμνή, Σεβαστιανὸς ὁ θεόφρων· ὅθεν ὑμᾶς μέλπομεν πόθῳ, ὡς ἡμῶν Χριστῷ πρεσβεύοντας.

Δέξα... Ἦχος πλ. Θ'.

Μαρτυρικὴν χορείαν ὑπέρλαμπρον, περιφανῶς συνεκρότησας, Φωτεινὴ Χριστοῦ Ἰσαπόστολε, καὶ Μάρτυς ἡγλαῖσμένη· τὸ γὰρ ὕδωρ τῆς ζωῆς ἐπότισας, τοὺς σοὺς οἰκείους, σὺν ταῖς αὐταδέλφοις τοὺς διττοὺς υἱούς σου, οὓς καὶ συναθλητὰς ἐσχηκας, ἐν τῷ καλῷ τῆς πίστεως ἀγῶνι· μεθ' ὧν ὑπερφυῶς ἀθλήσασα, θεοπρεπῶς ἐδοξάσθης, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν

τῆς ζωῆς· σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀθλοφόρων,
καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ
Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου. Εἶτα τό, Κατευθυνθήτω, καὶ εὐθὺς ὁ Ἀπόστο-
λος τῆς Ἀγίας, τὸ Εὐαγγέλιον αὐτῆς, καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν
Προηγιασμένων.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...

Δίστιχον

Φωτί σου με φώτισεν Φωτεινὴ Μάρτυς.
Γεράσιμον μέλλοντα τῇ ἁθλησίᾳ σου.

